

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Współczesne koncepcje i systemy resocjalizacji				
3. Kod przedmiotu	I Ped. D3.7				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	III				
7. Semestr	VI				
8. Liczba godzin	Wykład	Stacjonarne		Niestacjonarne	5 (1kno)
	Ćwiczenia	Stacjonarne		Niestacjonarne	15 (2kno)
	Konwersatorium	Stacjonarne		Niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Barbara Laskowska, dr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Znajomość z podstaw pedagogiki				

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie studenta z problematyką systemów i modeli oddziaływań resocjalizacyjnych
C2	Przekazanie wiedzy o problematyce współczesnych nurtów w resocjalizacji
C3	Przekazanie wiedzy uwzględniającej kontekst funkcjonowania praktycznych modeli resocjalizacyjnych
C4	Przekazanie wiedzy o systemach resocjalizacyjnych w różnych krajach
C5	Rozwinięcie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu współczesnych postaci oddziaływań resocjalizacyjnych
C6	Rozwinięcie umiejętności wykorzystania poznanych koncepcji i systemów resocjalizacji
C7	Zdobycie umiejętności swobodnej pracy z konkretnym przypadkiem,

13. Przewidywane efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów (symbol celu)
EU1	Opisuje źródła współczesnych systemów resocjalizacyjnych	W	C1
EU2	Wskazuje cechy specyficzne oddziaływań resocjalizacyjnych	W	C1
EU3	Zna współczesne nurty w resocjalizacji	W	C2
EU4	Zna współczesne teorie w resocjalizacji	W U	C2
EU5	Zna koncepcje resocjalizacji	W KS	C2
EU6	Poznaje praktyczne modele resocjalizacyjne w różnych krajach	W KS	C3, C4
EU7	Wybiera odpowiednie procedury i strategie metodyczne w procesie resocjalizacji	W KS	C5
EU8	Wybiera właściwe sposoby oddziaływań resocjalizacyjnych z wychowankiem na podstawie poznanych koncepcji resocjalizacyjnych	U	C5, C6
EU9	Dostosowuje metody oddziaływań resocjalizacyjnych do cech psychicznych wychowanka. Nawiązuje kontakt interpersonalny z wychowankiem	U KS	C5, C6, C7

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów uczenia (symbol efektu)
TK1	Systemy oraz modele oddziaływań resocjalizacyjnych	W	EU1
TK2	Źródła współczesnej postaci oddziaływań resocjalizacyjnych	ćw	EU2
TK3	Współczesne nurty, teorie i koncepcje resocjalizacji	W ćw	EU3, EU4, EU5
TK3	Systemy resocjalizacji w Wielkiej Brytanii, Francji, Niemczech, Krajach skandynawskich	W ,kno, ćw	EU6

TK4	Zalecenia, strategie, procedury metodyczne w procesie resocjalizacji	W ćw	EU7, EU8, EU9
TK5	Dojrzałość interpersonalna wychowanka a stosowane koncepcje resocjalizacyjne	W ćw	EU 8, EU9
TK6	Kryteria indywidualizacji działań podejmowanych wobec wychowanka	W ćw	EU 8, EU9

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. B. Urban, J.M. Stanik, Resocjalizacja: teoria i praktyka pedagogiczna. Tom 1, Warszawa 2007 2. K. Pospiszył, Resocjalizacja: teoretyczne podstawy oraz przykłady oddziaływań, Warszawa 1998 3. Marczak M., Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez służbę więzienną w Polsce, Kraków 2009 4. Opora R., Resocjalizacja: wychowania i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Kraków 2010
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. L. Pytka, Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 2001 2. E. Bielicki, Z problematyki resocjalizacyjnej, Bydgoszcz 2005. 3. M. Konopczyński, Metody twórczej resocjalizacji, PWN, Warszawa 2006. 4. Dylematy współczesnej profilaktyki i resocjalizacji, red. A. Kieszkowska, Kielce 2008 5. Resocjalizacja instytucjonalna, red. F. Kozaczuk, Rzeszów 2004

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Diagnostyczna	poziom przygotowania studentów do zajęć/ dyskusja
Formująca	dyskusja podczas konwersatorium; grupowe formułowanie kryteriów indywidualizacji działań wobec podopiecznego, zadania indywidualne podczas zajęć
Podsumowująca	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu)

Kryteria oceny:

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu (EU) do celów przedmiotu, treści programowych i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do efektów uczenia dla programu studiów tzw.programowych efektów uczenia - oraz efektów zdefiniowanych dla obszaru kształcenia –tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	Tk1	P – egzamin ustny
EU2	Tk1, Tk2, Tk3, Tk4	P – egzamin ustny
EU3	Tk2, Tk3, Tk4, Tk5	P – egzamin ustny
EU4	Tk3, Tk4, Tk5	P – egzamin ustny
EU5	Tk3, Tk4, Tk5	F – dyskusja podczas zajęć
EU6	Tk5, Tk6	F – zadanie praktyczne podczas zajęć związane z rozwiązaniem problemu P – dyskusja P – egzamin ustny
EU7	Tk4, Tk5, Tk6,	F – zadanie praktyczne podczas zajęć związane z rozwiązaniem problemu P – dyskusja P – egzamin ustny
EU8	Tk3, Tk4, Tk5, Tk6,	P- dyskusja P – egzamin ustny
EU9	Tk3, Tk4, Tk5, Tk6,	P – dyskusja P – egzamin ustny

Tabela 2

Zestawienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do efektów uczenia dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia (PEU)

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)
EU1	K_W01
EU2	K_W03
EU3	K_W11, K_W14
EU4	K_U02, K_U07, K_U10 K_W06
EU5	K_K01, K_K03, K_K05 K_W03
EU6	K_K02 K_K07 K_W03
EU7	K_K02 K_W06
EU8	K_U14
EU9	K_K02, K_K07 K_U14

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	20
Przygotowanie do ćwiczeń	15
Czytanie wskazanej literatury	20
Przygotowanie do egzaminu	20
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.